

Noty o autorach

Mateusz Antoniuk – dr hab., adiunkt w Katedrze Historii Literatury Polskiej XX Wieku na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Literaturoznawca, zajmuje się literaturą polskiego modernizmu i krytyką genetyczną. Współautor i redaktor książki *Pracownia Herberta. Studia nad procesem tekstotwórczym* (2017); autor książek: *Kultura małomówna Stanisława Lacka. W kręgu młodopolskiej świadomości mowy i milczenia* (2006), *Otwieranie głosu. Studium o wczesnej twórczości Zbigniewa Herberta* (2009), *Słowo raz obudzone. Poezja Czesława Miłosza: próby czytania* (2015).

Paolo D'Iorio – filozof, muzyk z wykształcenia, obecnie dyrektor Institut des Textes et Manuscrits Modernes (gdzie kieruje również zespołem poświęconym genetycznym badaniom nad dziełem Nietzschego). W latach 2002–2005 kierował interdyscyplinarną grupą badawczą na Uniwersytecie Monachijskim (LMU) realizującą projekt „HyperNietzsche”. W latach 2007–2011 pracował gościnnie w Uniwersytecie Oksfordzkim. Jako badacz Nietzschego Paolo D'Iorio zajmuje się interpretacją jego filozofii i edycją jego dzieła, łącząc przy tym tradycje włoskiej i niemieckiej tekstologii z podejściem właściwym francuskiej krytyce genetycznej. Jest głównym edytorem Nietzsche Source, naukowej witryny internetowej, publikującej cyfrowe wersje edycji krytycznych oraz nowe faksymilowe edycje tekstów i rękopisów Nietzschego.

Nicolas Donin – muzykolog, kieruje zespołem Analizy praktyk muzycznych (Ircam-CNRS-UPMC) w Institut de recherche et de coordination acoustique/musique. Jest autorem prac o procesie twórczym w muzyce, historii praktyk słuchania i rozbioru muzyki od końca XIX wieku; jego badania lokują się na styku dwóch obszarów: muzykologii i nauk humanistycznych.

Nathalie Ferrand – pracownik naukowy w ITEM (CNRS-ENS). Członkini Berman Centre for the Enlightenment-Voltaire Foundation de l'Université d'Oxford.

Specjalistka w zakresie literatury francuskiej okresu oświecenia, opublikowała wiele prac dotyczących poetyki i recepcji powieści w XVIII wieku. Obecnie przygotowuje wydanie marginaliów Woltera związanych z dziełami Rousseau do *Dzieł zebranych Woltera (Oeuvres complètes de Voltaire)* oraz wydanie genetyczne rękopisów *Nowej Heloizy* Rousseau. Kieruje zespołem ITEM, w ramach którego prowadzone są badania nad rękopisami XVIII wieku.

Daniel Ferrer – badacz w ITEM (ENS-CNRS). Autor wielu książek i artykułów poświęconych twórczości Joyce’a (ponad siedemdziesiąt prac), Woolf, Faulknera, Poe, Stendhala, Flauberta, Zoli, Barthes’a, Cixous, teorii krytyki genetycznej oraz powiązaniom genetyki z malarstwem, humanistyką cyfrową, kinematografią. Ostatnie jego prace to książka *Logiques du brouillon. Modèles pour une critique génétique* (kolekcja „Poétique”, Paris 2011) oraz redakcja tomu zbiorowego *Renaissant Joyce* (Gainsville 2013) i edycji genetycznej James Joyce, *Brouillons d’un baiser: premiers pas vers „Finnegans Wake”* (kolekcja „Du monde entier”, Paris 2014).

Almuth Grésillon – emerytowana kierowniczka badań w CNRS oraz redaktorka czasopisma „Genesis”. Autorka fundamentalnej pracy *Éléments de critique génétique. Lire les manuscrits modernes* (Paris 1994) oraz licznych studiów z dziedziny genetyki literackiej.

Louis Hay – emerytowany dyrektor naukowy w Krajowym Centrum Badań Naukowych (CNRS). W 1969 roku założył „grupę Heinego”, która stała się załącznikiem przyszłego ośrodka ITEM w Paryżu. Zajmował się opracowaniem narzędzi na potrzeby analizy rękopisów i uczestniczył w pracach skupiających się wokół problematyki teorii genetycznej. W CNRS brał udział w definiowaniu polityki rozwoju badań w zakresie nauk humanistycznych. Jego liczne prace odegrały kluczową rolę w kształtowaniu tożsamości krytyki genetycznej. Jest autorem głośnego artykułu *Does Text Exist*, opublikowanego w roku 1988 na łamach pisma „Studies in Bibliography”, który wywarł wpływ na amerykańską tekstologię. W roku 2002 ukazał się zbiór jego esejów pt. *La Littérature des écrivains: Questiones de critique génétique*.

Dorota Jarząbek-Wasył – dr hab., adiunkt w Katedrze Teatru i Dramatu na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Teatrolog, zajmuje się historią teatru i dramatu XIX i XX wieku, w tym zwłaszcza procesem kreacji teatralnej, obyczajowością teatralną, sztuką aktorską oraz opisem i edycją źródeł do historii teatru. Autorka książek: *Słowo i głos. Problem rozmowy w dramacie w ujęciu teoretycznym i historycznym* (2006), *Za kulisami. Narodziny przedstawienia w teatrze polskim XIX wieku* (2016) oraz *Archiwum teatru XIX wieku. Ludzie, dokumenty, historie* (razem z Barbarą Maresz, 2019).

Philippe Lejeune – wykładał literaturę francuską na uniwersytecie Paris-Nord w latach 1970–2004. W 1992 roku założył Association pour l'Autobiographie (APA). Jego prace skupiają się wokół zagadnienia autobiografii (*Le Pacte autobiographique*, Paris 1975; *Signes de vie*, Paris 2005) i dziennika (*Un journal à soi. Histoire d'une pratique*, we współpracy z Catherine Bogaert, Paris 2003). W analizach z zakresu krytyki genetycznej zajmował się tekstami Anne Frank, Sartre'a, Pereca, Nathalie Sarraute (*Les Brouillons de soi*, Paris 1998).

Marta Piwińska – emerytowany profesor Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk, badaczka kultury i literatury romantycznej oraz dwudziestowiecznej (w tym zwłaszcza polskiego i europejskiego dramatu), autorka książek *Legenda romantyczna i szydery* (1973), *Złe wychowanie. Fragmenty romantycznej biografii* (1981), *Juliusz Słowacki od duchów* (1992), *Wolny myśliwy. Osiem prób czytania Mickiewicza* (2003).

Jean-Marie Thomasseau – emerytowany profesor Wydziału Teatralnego Uniwersytetu Paris VIII. Specjalista w dziedzinie dramaturgii romantycznej i historii scen popularnych w XIX wieku, autor publikacji na temat melodramatu w serii „Que sais-je?” oraz książki *Drame et tragédie* (PUF, Paris 1995). Interesuje się także tym, co specyficzne w pisarstwie teatralnym, głównie didaskaliami, którym poświęcił wiele artykułów. Od kilku lat kieruje swe zainteresowania badawcze ku rękopisom inscenizatorskim.